

bericht op brief van:

De voorzitter van Provinciale Staten
p/a Statengriffie

uw kenmerk:

ons kenmerk:

15003122

afdeling:

Personeel en Organisatie

bijlage(n):

behandeld door:

A. Lamper

doorkiesnummer:

0118-631234

onderwerp:

Voortgang procedure tegen VUT-heffing

26 FEB 2015

verzonden:

Middelburg, 25 februari 2015

Geachte voorzitter,

Door middel van deze brief willen wij uw Staten informeren over de recente uitspraak van de rechter in de door ons ingezette procedure tegen de Belastingdienst, inzake de oplegde VUT-heffing en het besluit dat ons college naar aanleiding daarvan op 24 februari jongstleden heeft genomen.

Op grond van artikel 32ba, lid 7, van de Wet Loonbelasting 1964 is de werkgever VUT-heffing verschuldigd, indien medewerkers gebruik kunnen maken van een Regeling voor vervroegd uittreden (RVU). De Non-activiteitsregeling Zeeland (NAR) wordt door de belastinginspecteur aangemerkt als een RVU in de zin van voornoemd artikel.

Dat er volgens de Belastingdienst een VUT-heffing verschuldigd is, was al vanaf de totstandkoming van de regeling duidelijk en dit gegeven is ook betrokken bij de overwegingen, die tot ons besluit inzake vaststelling van de NAR hebben geleid. Ook in de financiële voorziening t.b.v. de NAR is rekening gehouden met de verschuldigde VUT-heffing. Desalniettemin hebben wij besloten al het mogelijke te doen om de VUT-heffing alsnog ongedaan te maken.

Ons college heeft daarom tegen het standpunt van de belastinginspecteur en tegen de tot nu toe gedane afdrachten bezwaar en beroep ingesteld, omdat zij het opleggen van de VUT-heffing bij een noodzakelijke formatiereductie niet redelijk acht. We laten ons in deze procedure vertegenwoordigen door de heer mr. J.W. de Tombe van Baker & McKenzie. De heer De Tombe is fiscaal jurist en heeft zich verregaand verdiept in totstandkoming en uitvoering van de VUT-heffing.

Inmiddels heeft de rechtbank Zeeland-West Brabant tijdens een zitting op 8 januari jongstleden het beroep behandeld en op 22 januari jongstleden uitspraak gedaan. In deze uitspraak acht de rechtbank de volgende feiten bewezen:

- er bestond (bestaat) voor de provincie Zeeland een noodzaak tot drastische bezuinigingen;
- de provincie heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat geen reëel ander instrument voorhanden was dan de getroffen Non-activiteitsregeling, dat voldoende zou bijdragen aan de noodzakelijke formatiereductie;
- de provincie was daardoor naar het oordeel van de rechtbank genoodzaakt om de onderhavige regeling in te voeren;
- gelet daarop is de rechtbank van oordeel dat voor de provincie sprake is van een draconische heffing.

Op grond van een eerder arrest van de Hoge Raad in een vergelijkbare zaak kan de rechtbank volgens haar echter niet anders dan oordelen dat sprake is van een regeling voor vervroegde uittreding als bedoeld in artikel 32ba, zesde lid, van de Wet en dat er dus een VUT-heffing verschuldigd is. De rechtbank heeft het beroep daarom ongegrond verklaard.

De rechtbank heeft onze argumenten voor de noodzaak van invoering van de NAR dus gevolgd. Anders dan de belastingdienst heeft gesteld in haar verweerschrift, acht de rechtbank de NAR dan ook geen verkapte VUT-regeling (lees: schijnconstructie), maar een noodzakelijke maatregel om de formatiereductie te bewerkstelligen.

Dat de rechtbank vervolgens concludeert dat niet het doel en de intentie van de regeling, maar juist de feitelijke uitwerking daarvan doorslaggevend is voor de fiscale kwalificatie, acht de heer De Tombe onbegrijpelijk. Ook uit de aangehaalde uitspraak van de Hoge Raad valt niet af te leiden dat alleen de uitwerking van een regeling in dat verband doorslaggevend zou zijn. Wij hebben dan ook besloten hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank.

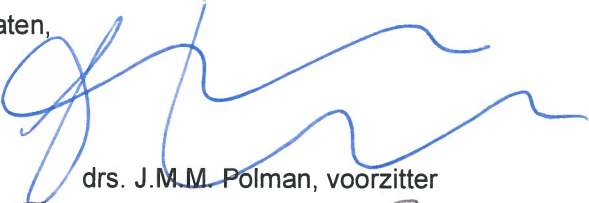
Omdat de relevante feiten door de rechtbank volledig in lijn met onze stellingen zijn bevestigd, behoeven deze wat ons betreft ook niet meer in een hoger beroep aan de orde te worden gesteld. Daarom heeft de heer De Tombe de Belastingdienst namens ons verzocht in te stemmen met een zogenaamde sprong-cassatie. Daarmee kan de procedure direct naar de Hoge Raad worden gebracht, waarbij de Hoge Raad uiteindelijk zal besluiten over de rechtsvraag of het bij de fiscale kwalificatie van de regeling gaat om de uitwerking of juist het doel en de intentie daarvan.

Indien de Belastingdienst niet instemt met ons verzoek tot sprong-cassatie, dan dient eerst hoger beroep bij het gerechtshof te worden ingesteld. Daarbij kunnen de feiten overigens wel opnieuw door de Belastingdienst ter discussie worden gesteld.

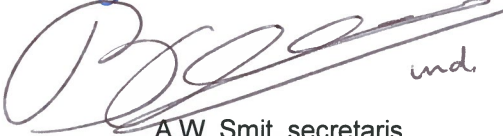
Wij gaan er vanuit dat wij uw Staten met deze informatie over de voortgang van de door ons ingestelde procedure tegen de opgelegde VUT-heffing voldoende hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

gedeputeerde staten,

drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris